

Bektaşî'ye sormuşlar:“Erenler İslam'ın şartı kaçtır?”“Birdir” demiş Bektaşî. “Nasıl olur, beş değil mi?” diye üstelediklerinde:

“Hac'la zekâtı siz kaldırdınız, namazla orucu da biz kaldırdık. Tek kelime-i şahadet kaldı” yanıtını almış.

Bu fıkrada Bektaşî'nin, maddi gücü yerinde olduğu halde hac ve zekât vermekten kaçınan cimri zenginleri iğnelediği anlaşılıyor. Bu arada İslam'ın diğer iki şartına da kendilerinin uymadığını itiraf ediyor. Bu fıkra dinin şartlarının bir kısmını yerine getirmeyenler tarafından gülümseyerek anlatılır.

KİMLERE MÜSLÜMAN DENİR?

Bunun en kestirme ve hayata uygun yanıtı şudur: Müslüman ana babadan doğan ve Müslüman bir çevrede yetişen insanlara Müslüman denir. Yeter ki bu dinden çıktığını resmen ilan etmemiş olsun. Bu nedenle Türkiye nüfusunun tamamına yakını Müslüman'dır.

Dinler yalnız birer inanç sistemi değil, aynı zamanda, belki ondan da çok kültürün bir parçasıdır. Dünyada hemen herkes, bir millete olduğu gibi bir din toplumuna da doğar. Onun değerleriyle biçimlenir. Kimse milliyetini de, dinini de kendisi seçmez.

Yaşadığı ortamın koşullarına bağlı olarak derecesi değişmekle birlikte, herkes toplumunun din ritüellerine tanık olur. Bir Müslüman için bunların başlıcaları geleneksel bayramlar, Ezan, Mevlit ve cenaze törenleridir. Hıristiyan kültüründe çan sesi, kilise, haç önemli bir yer tutar. Tolum inanç ve ibadet koşullarına uymayan kişileri de dinin dışına atmaz. Kısaca şunu demek mümkündür: Kim hangi dinden olanların mezarlığına gömülürse o dinden sayılır.

İslam toplumunda tamamen bilimsel düşüncelerle donanmış, bilimi kılavuz edinmiş, dinleri tarihsel materyalizme göre yorumlayan bir kişinin Müslüman sayılmasında hiçbir gariplik yoktur. Bundan kaçınmak da boşuna ve gereksiz bir çabadır. Ömer Hayyam da Müslüman'dır, Şeyh Bedrettin de. Pir Sultan da, Yunus Emre de, Nazım Hikmet ve Atatürk de birer Müslüman'dır. Diğer dinlerde de olduğu gibi İslamiyet pek çok yoruma uğramıştır. Hiçbir mezhep ve tarikatın diğerlerini Müslümanlık dışı göstermeye hakkı ve yetkisi yoktur. Bir dinin mensubu ve çevresi içinde olmak insanı ne alçaltır, ne yükseltir.

İSLAMİYET BİR DEVRİMLE GELMİŞTİR

İslam'ın kurucusu Hazreti Muhammet'in bir devrimci olduğunda kuşku yoktur. O, Hicaz toplumundaki kabileler kargaşasında ve çok tanrılı bir inanç sistemine, Mekke toplumunda halkı ezen düzene karşı isyan etmiş ve bu nedenle “dinden çıkmış” sayılarak öldürülmek istenmiştir. Kendinden önce gelen peygamberlerden Musa Firavunların İsrailoğullarını köleleştirmesine isyan etmiş ve onları bu ortamdan çekip çıkararak kendi yurtlarına getirmişti. Tevrat İsrailoğullarının yüzlerce yıllık destanını hikâye eder. İsa ise Romalıların işbirlikçisi haline gelmiş bu toplumun kurulu düzenine karşı çıkmış olduğu için devrimcidir. Muhammed bu isyan geleneğinin devamıdır Nemrut'la mücadele etmiş İbrahim dininin devamı olduğunu belirtmiştir. İslam nasıl kendisinden önceki bu devrimleri tanımış ve bünyesi içine almışsa, Günümüz devrimi de insanlık tarihinin bütün devrimci atılımları gibi bu dinlerin insanlığa kattıklarını da bünyesi içinde saymak zorundadır.

Muhammed'in ölümünden hemen sonra başlayan iktidar kavgası, İslam'ın zenginlerin eline geçerek çeşitli evrelerden sonra bugünkü tanınmaz hale gelişi diğer dinlerin de uğradığı bir olaydır. Düşünmek gerekir ki, Hıristiyanlık üç yüz yıl yasaklandıktan sonra Roma zalimlerinin dini haline gelmiştir. Tarihte böyle bir evrim geçirmeyen ideoloji de yok gibidir.

Bugün uygulama olanağı bulunmayan bütün din emirleri, ortaya çıktıkları dönemde bir nedene bağlı olarak vaz edilmiştir. Felsefi olarak idealizmi değil, tarihi ve diyalektik materyalizmi kılavuz edinenler, dini reddetmek yerine onu anlamaya çalışırlar.

MAZLUMLARA SELAM OLSUN

Zeki Sarıhan tarafından yazıldı.

Çarşamba, 14 Haziran 2017 08:12 -

EZİLENLERE “SELAM” OLSUN

İlkçağ'da insanlık her kabilenin bir totemi veya tanrısının olduğu koşullarda yaşadı. Yahudilik böyle bir millet dinidir. Fakat Hıristiyanlık ve Müslümanlık öyle değildir. Bu nedenle de bütün dünyaya yayılmışlardır. Müslümanlık hem Mezopotamya dinlerinden hem onun kaynaklık ettiği tek tanrılı daha önceki dinlerin mirası üzerine kurulduğu için yalnızca bir Arap dini değildir. Farmlar ve Türkler, bu dini kendi bünyelerine uydurmuşlardır.

Din de milliyet de toplumun temel gerçeklerindedir. Fakat bunların yanında daha çağdaş bir gerçek vardır ki o da sınıf bilincidir. İnsanlar çeşitli sınıflardan oluşmaktadır. Bunları kısaca ezenler ve ezilenler olarak niteleyebiliriz. Ne zaman ki ezilenler iktidara gelir ve kendi düzenlerini kurarsa dünyada din ve milliyet savaşları sona erer. İnsanlık barışa kavuşur ve ilerlemenin bütün yolları açılır.

“İslam” sözcüğü “Selam”dan türemedir. Müslümanlar birbirlerine selam verirken barış ve esenlik dilemektedirler. Öyleyse bu “selam”ı ezilenlerin kurtuluşu sözlüğüne katmakta yarar var. (9 Haziran 2017) 10 Haziran Cumartesi ve 11 Haziran Pazar Günleri, Haydarpaşa Garındaki Kadıköy Kitap Fuarında Güzel Ordu Derneğinin masasında kitaplarımı imzalayacağım.